

lance og miljøproblemer, ja, så er det jo ikke noget, som en enkelt minister eller et enkelt ministerium kan løse. Samtidig har vi i Danmark en decentral beslutningsstruktur. Så at få et koordinerende led, så byen får den centrale placering, og vi virkelig satser på en trafikpolitik, så også bymidterne bliver gode at bo i, at vi også finder en sådan balance mellem bolig- og erhvervsudvikling, at der ikke er for langt til arbejde, og at vi også får en ressource- og energipolitik, så byerne bliver gode at være i, det er jo rigtige analyser, og det er også udtalt rigtige målsætninger.

Det bliver jo lidt svært. Det kan man kritisere regeringen for, men der er jo heller ikke nogen af os ordførere, som magter virkelig at løse disse problemer. Altså det, at vi begynder at få en debat i gang om det, også få en dialog med kommunerne, og at man også ministerier imellem over de ministerielle grænser begynder at udveksle synspunkter, det er jo en begyndelse, som kan bevirke, at det ikke er så ambitiøst; det tror jeg er lidt mere realistisk.

Kritikken mod redegørelsen er jo, at man godt kunne tænke sig, at den var lidt mere operativ, men jeg erkender, at det ikke er så enkelt altid at være operativ, men der er da også nævnt nogle områder. Jeg ser med glæde det målrettede uddannelsesforløb til unge indvandrere og flygtninge, og her er da også sat penge på. Jeg tror, at det er utroligt afgørende, at vi får dem integreret på arbejdsmarkedet, og at vi også prøver at føre en sådan boligpolitik, så de frivillige aftaler osv. bliver spredt så meget som muligt. Jeg synes, at her er der noget af det mere operative, som jeg værdsætter.

Så er der det erhvervs- og bypolitiske handlingsprogram som projekteksempel; det er fint nok. Partnerskab om beskæftigelse i kvarterløftområder er også fint nok. Det er jo knapt så konkret, men her er i hvert fald peget på noget, som man gerne vil sætte ind over for.

Så mener jeg, der er et problem, som vi må have løst. Det er en revision af den gældende lejelovgivning, som er utrolig bureaukratisk. Der er heller ikke nok incitament til, at ejerne for alvor vedligeholder deres boliger. Det skaber så igen en række udgifter til byfornyelse, men dér vil den forebyggende indsats være langt bedre end det først at komme med ambulancetjeneste og store offentlige midler, fordi boligerne ikke er blevet vedligeholdet godt nok.

For os er hensigterne med en ny lejelov, en moderniseret lejelovgivning, at vi også får byg-

get den sådan op, at der er nogle helt andre incitament til at vedligeholde de boliger, man ejer, så den private udlejningssektor på en anden måde bliver motiveret til en vedligeholdelsesindsats og vi igen kan spare penge på byfornyelsesområdet.

Her er der ikke rigtig nogen tanker. Jeg kan forstå, at regeringen indtil videre har lagt hele lejelovsprojektet i mølpose. Vi håber, at det hurtigt kommer frem, så vi kan få taget de nødvendige og langsigtede initiativer. Det mangler i denne sammenhæng. Jeg forstår ud fra de beslutninger, der er truffet på lejelovsområdet, at man ikke har det med, men jeg synes, det er noget af det, vi må have med.

Ellers lægges der op til øget samarbejde og en række gode målsætninger, og dem er jeg ikke uenig i. Nogle gange synes jeg, at der kunne være lidt mere behov for incitament. Der er enkelte steder, hvor jeg nok synes, tvangspegefingeren stikker lovlig langt frem.

Men som helhed må jeg sige, at jeg er glad for, at vi har fået redegørelsen, også glad for, vi har fået en mulighed for at drøfte den, og jeg håber, at vi kan tage nogle initiativer, hvor den moderniserede lejelovgivning efter min vurdering er den, der bør stå øverst på dagsordenen. Men der kunne også være yderligere initiativer at tage i forlængelse af den redegørelse, som jeg takker for.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil også gerne starte med at sige tak til by- og boligministeren. Så mange har takket hende i dag, at når hun går herfra, må hun være tilfreds med alle de tak'er, hun har fået for denne redegørelse, der jo bl.a. klart erkender, at visse byområder lider under væsentlige problemer som følge af en ustruktureret styring af byudviklingen i de seneste 20-30 år.

Vi er i CD meget enige i, at mange byområder er direkte kedelige og monotone, og at en del af disse byområder i hvert fald ikke bliver mere interessante af, at de er særligt socialt belastede med alt, hvad der følger med af familieproblemer, kriminalitet og mange andre ting.

Men vi kender vel alle sammen det, når man er sammen til møder eller i forsamlinger, at så spørger man nogen: Jamen hvor bor du? Nå, bor du dér. Er det ikke et frygteligt kvarter? Jeg er glad for, jeg ikke bor der. Så har man allerede trykket et andet menneske ned, og hvor stigen dog kan være svær at komme op ad igen.